

POSTANOWIENIE

5 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 5 sierpnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa M. K.

przeciwko W. R.

o zapłatę,

na skutek wystąpienia przez Sąd Okręgowy w Krakowie

postanowieniem z 23 maja 2024 r., II Ca 2398/21,

o przekazanie do innego sądu równorzędnego,

**odmawia przekazania sprawy innemu sądowi
równorzędnemu.**

UZASADNIENIE

Art. 44¹ k.p.c. stanowi wyjątek od kodeksowej zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejscowo właściwy i z tej przyczyny powinien być interpretowany ściśle. Do przekazania sprawy do innego sądu może zatem dojść jedynie w razie zaistnienia okoliczności faktycznych odnoszących się do przedmiotowych lub podmiotowych cech konkretnej sprawy, świadczących jednoznacznie o tym, że rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo i rzeczowo według przepisów k.p.c. byłoby niezgodne z interesem publicznym i sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości; godziłoby w społeczny odbiór sądu jako bezstronnego. W postanowieniu sądu wnioskującego nie zostały wykazane tego rodzaju okoliczności, stąd orzeczono, jak w sentencji. O konieczności przekazania sprawy

innemu sądowi równorzędnemu, o którym mowa w art. 44¹ § 1 k.p.c., nie może świadczyć ewentualne zaistnienie przesłanek wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy w stosunku do grupy, nawet istotnej, sędziów sądu występującego. Podstaw stosowania tego przepisu nie należy utożsamiać z podstawami wyłączenia sędziego.

[SOP]

[ms]